

Research article

การพัฒนาทักษะการพูดฉับพลันด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Round Robin
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

DEVELOPMENT OF IMPROMPTU SPEAKING SKILLS USING A COOPERATIVE LEARNING
MODEL WITH THE ROUND ROBIN TECHNIQUE OF MATHAYOM 4 STUDENTS IN THE
THAI LANGUAGE FOR COMMUNICATION COURSE

อรปวีณ์ กุลพรเพ็ญ* และกนิษฐา อาจหินกอง

Onpawee Koonpornpen* and Kanittha Arjhinkong

onpawee.koo@ku.th and kanittha.ar@ku.th

*Corresponding author E-mail: onpawee.koo@ku.th

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กรุงเทพมหานคร 10900 ประเทศไทย

Division of Curriculum and Instruction, Department of Education, Faculty of Education,
Kasetsart University 10900 Thailand

Journal of Industrial Education. 2026, Vol. 25 (No. 2), <https://doi.org/10.55003/JIE.25205>

Received: March 30, 2026 | Revised: May 22, 2026 | Accepted: May 29, 2026

Citation reference :

Koonpornpen, O., & Arjhinkong, K. (2025). Development of impromptu speaking skills using a collaborative learning model with the round robin technique of Mathayom 4 students in the Thai language for communication course. *Journal of Industrial Education*, 25(2), 27-36.

ABSTRACT

This article presents the development of unit lesson plans based on a collaborative learning model incorporating the Round Robin technique for Mathayom 4 students in the Thai Language for Communication course, along with an examination of how this technique supports the improvement of students' impromptu speaking skills. The research employed a quasi-experimental design and applied the Round Robin collaborative learning technique as the research framework. The research consisted of 110 students enrolled in the Thai Language for Communication course at the Demonstration School of Srinakharinwirot University (Prasarnmit Secondary). The participants were selected through purposive sampling. Research instruments included (1) unit lesson plans on impromptu speaking, (2) an impromptu speaking assessment rubric, and (3) a satisfaction questionnaire on the implementation of the Round Robin technique. Data were analyzed using percentage, mean, frequency, and standard deviation. The research results revealed the following. First, the developed unit lesson plans consisted of five sessions: (1) "the first step to becoming an impromptu speaker", (2) "a strong structure leads to success", (3) "connecting ideas and communicating through vocal expression", (4) "collaborative thinking to conquer impromptu speaking", and (5) "practice for becoming an impromptu speaker". Second, the largest proportion of students demonstrated impromptu speaking skills at a fair level (n=52, 47.27%), followed by a good level (n=46, 41.82%), followed by the need's improvement level (n=8, 7.27%), and an excellent level (n=4, 3.64%). Third, students' satisfaction

toward the learning activities was at an “agree” level at 85.64%. The highest scoring aspect was the diversity of speaking topics and constructive guidance provided, which received 88.18%.

Keywords: Collaborative learning, Impromptu speech, Round Robin technique, Communication skill development, Thai speaking skills

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่บูรณาการเทคนิค Round Robin รูปแบบการวิจัยเป็นเชิงทดลอง กลุ่มที่ศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ทั้งหมดจำนวน 110 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยเรื่องการพูดฉบับสั้น (2) เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดฉบับสั้น และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Round Robin วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยประกอบด้วยแผนรายคาบจำนวน 5 แผนได้แก่ แผนที่ 1 “ก้าวแรกสู่การเป็นนักพูดฉบับสั้น” แผนที่ 2 “โครงเรื่องดีมีชัยไปกว่าครึ่ง” แผนที่ 3 “การเชื่อมโยงความคิดและการสื่อสารผ่านน้ำเสียง” แผนที่ 4 “รวมพลังคิดพิชิตการพูดฉบับสั้น” และแผนที่ 5 “ปฏิบัติการสู่การเป็นนักพูดฉบับสั้น” พบว่านักเรียนในสัดส่วนที่มากที่สุดมีทักษะการพูดฉบับสั้นอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 ระดับดี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 41.82 ระดับควรปรับปรุง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.27 และระดับดีเยี่ยม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.64 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 85.64 และประเด็นที่ได้รับคะแนนสูงสุดที่สุด คือ ความหลากหลายของหัวข้อและการได้รับคำแนะนำเพื่อพัฒนาทักษะการพูด คิดเป็นร้อยละ 88.18

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การพูดฉบับสั้น, เทคนิค Round Robin, การพัฒนาทักษะการสื่อสาร, ทักษะการพูดภาษาไทย

1. บทนำ

การพัฒนาทักษะการพูดฉบับสั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องใช้ในการสื่อสารจริงในสถานการณ์ที่ต้องคิด วิเคราะห์ และตอบสนองอย่างรวดเร็ว ทั้งในบริบทห้องเรียนและชีวิตประจำวัน งานวิจัยในประเทศไทยชี้ว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษายังคงมีข้อจำกัดด้านความมั่นใจ ความคล่องแคล่ว และการจัดลำดับความคิดเพื่อให้สื่อสารได้ตรงประเด็น (NIETS, 2023, pp. 1-2; Sommit, 2021, pp. 119-128; Samanawattana, 2021, pp. 1-5) ซึ่งแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในปัจจุบันสำหรับพัฒนาทักษะการพูด เช่น การอภิปรายกลุ่ม การนำเสนอรายบุคคล หรือการฝึกพูดตามหัวข้อ มักช่วยเสริมทักษะการสื่อสารได้ระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาความไม่มั่นใจและความวิตกกังวลของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในกลุ่มที่ไม่กล้าแสดงออก งานศึกษาด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือระบุว่า การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่มช่วยส่งเสริมการคิด การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการสนับสนุนทางอารมณ์ระหว่างกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดฉบับสั้น แต่การประยุกต์ใช้ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารยังปรากฏไม่มากนัก ทำให้เป็นช่องว่างเชิงวิชาการที่ควรศึกษาเพิ่มเติมจากปัญหาที่พบ

แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Kagan et al. (2016, pp. 153-160) เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยเพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน โดยนักเรียนแต่ละคนมีบทบาทและความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและความสำเร็จของกลุ่ม หลักการสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เรียกว่า PIES Principles ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ การพึ่งพาอาศัยกันเชิงบวก (Positive interdependence) ความรับผิดชอบรายบุคคล (Individual accountability) การมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม (Equal participation) และการมีปฏิสัมพันธ์พร้อมกัน (Simultaneous interaction) หลักการเหล่านี้ช่วยให้กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างแท้จริง เมื่อนักเรียนตระหนักว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือของสมาชิกทุกคนจึงต้องช่วยเหลือ สนับสนุน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันนักเรียนแต่ละคนยังต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ไม่สามารถพึ่งพาผู้อื่นเพียงอย่างเดียวได้ นอกจากนี้ Kagan et al. (2016, pp. 153-160) ยังเสนอ

โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นรูปแบบกิจกรรมที่มีขั้นตอนชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้กับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ตัวอย่างโครงสร้างกิจกรรมที่นิยมใช้ เช่น Round Robin, Think-Pair-Share และ Numbered Heads Together กิจกรรมเหล่านี้ช่วยเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด การสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีความหมายและมีส่วนร่วมมากกว่าการเรียนรู้แบบบรรยายเพียงอย่างเดียว แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการพูด เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม และการโต้ตอบกับผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง ในบริบทของการฝึกการพูดฉบับนี้นั้น กิจกรรมแบบร่วมมือ เช่น เทคนิค Round Robin สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นหรือพูดตามลำดับภายในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและสื่อสารอย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังช่วยลดความวิตกกังวลในการพูดต่อหน้าชั้นเรียน เนื่องจากการฝึกพูดในกลุ่มย่อยก่อน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยเชิงประจักษ์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่าการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิค Round Robin สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการพูด เจตคติต่อการเรียนรู้และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ (Angkuldee et al., 2020, pp. 220-233; Sripradith, 2019, pp. 153-160)

เทคนิค “การพูดรอบวง” (Round Robin) เป็นหนึ่งในวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการพูด ตอบ เล่า แสดงความคิดเห็น อธิบายเนื้อหาหรือแม้กระทั่งการสร้างและพัฒนาไอเดียใหม่ ๆ ในหัวข้อที่กำหนดให้ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มแล้วผลัดกันพูดทีละคนภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งนักเรียนทุกคนจะมีโอกาสเท่าเทียมกันในการพูดหรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ช่วยกระตุ้นการคิดหลากหลายและพัฒนาทักษะการพูดทั้งด้านความคล่องแคล่วและความถูกต้อง (Barkley et al., 2005, pp. 108-111; Barkley, 2012, p. 163; Cox, 2020, p. 1; Desnita et al., 2022, pp. 72-83; Delina & Refelita, 2021, pp.133-148; Frangenheim, 2008, pp. 20-21; Frias, 2020, p. 1; Kagan et al., 2016, pp. 153-160; Matawal & Abimaje, 2022, pp. 96-105; Difuza & Malika, 2024, pp. 151-154) อย่างไรก็ตาม Barkley (2012, p. 163) ได้อธิบายขั้นตอนการสอนทักษะการพูดโดยใช้เทคนิค Round Robin โดยเริ่มจากการที่ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 6 คน จากนั้นครูอธิบายวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ซึ่งมุ่งเน้นการระดมความคิดเพื่อสร้างแนวคิดใหม่ ๆ โดยให้นักเรียนผลัดกันตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นตามลำดับและหลีกเลี่ยงการขัดจังหวะ การวิจารณ์ หรือการอภิปรายแนวคิดของผู้อื่นในระหว่างการพูด ครูควรกำหนดจำนวนรอบและระยะเวลาของกิจกรรมให้ชัดเจน นอกจากนี้ควรกำหนดคำถามหรือประเด็นที่กระตุ้นการคิดและการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะหลังเสร็จกิจกรรม และปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยและระดับความมั่นใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการสื่อสารอย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตาม แม้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิค Round Robin จะได้รับการยอมรับว่าช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดี แต่การนำมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะ “การพูดฉบับสั้น” อย่างเป็นทางการในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงวัยที่กำลังเผชิญปัญหาความวิตกกังวลและขาดทักษะการจัดลำดับความคิดอย่างรวดเร็ว นั้น ยังคงปรากฏการศึกษาในบริบทดังกล่าวมีน้อยมาก ดังนั้นการศึกษาและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคนิคนี้เข้ากับโครงสร้างการพูดฉบับสั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเติมเต็มองค์ความรู้และสร้างแนวทางใหม่ในการยกระดับขีดความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์จริง

ด้วยเหตุนี้ การวิจัยในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิค Round Robin สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พร้อมทั้งศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ต่อทักษะการพูดฉบับสั้นของนักเรียน รวมถึงศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิค Round Robin

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพูดฉับพลัน (Impromptu speech) เป็นทักษะการสื่อสารที่มีความสำคัญต่อการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยผู้พูดต้องสามารถคิด วิเคราะห์ และเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบภายในระยะเวลาอันจำกัด พร้อมทั้งถ่ายทอดสารได้อย่างชัดเจนและมีโครงสร้างครบถ้วน ได้แก่ บทนำ เนื้อหา และบทสรุป ซึ่งทักษะดังกล่าวมักปรากฏในบริบทต่าง ๆ เช่น การสัมภาษณ์ การนำเสนอ หรือการสอบพูด (Henderson, 1982, pp. 75-87; Lumettu & Runtuwene, 2018, pp. 1-9; Mulyana, 2007, p. 13; Rujirakul, 2011, pp. 6-7; Wirdayana, 2022, pp. 10-11) ทั้งนี้ งานวิจัยด้านการสอนพูดได้เสนอว่าการพัฒนาทักษะการพูดฉับพลันจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการฝึกอย่างเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่การกำหนดหัวข้อ การระดมความคิด การจัดโครงสร้างเนื้อหา ไปจนถึงการนำเสนอภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลา (Hestiani, 2024, pp. 13-15; Mbeh, 2017, pp. 11-16; Hidayanti, 2023, pp. 101-108; Katchen, 1996, p. 3) ซึ่งสะท้อนว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีโครงสร้างชัดเจนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการคิดและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning) โดยเฉพาะเทคนิค “การพูดรอบวง” (Round Robin) ได้รับการยอมรับว่าเป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างเท่าเทียม โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มผลัดกันแสดงความคิดเห็นหรือนำเสนอแนวคิดตามลำดับ ซึ่งช่วยกระตุ้นการคิดอย่างหลากหลายและพัฒนาทักษะการพูดทั้งด้านความคล่องแคล่วและความถูกต้อง (Barkley et al., 2005, pp. 108-111; Barkley, 2012, p. 163; Cox, 2020, p. 1; Desnita et al., 2022, pp. 72-83; Delina & Refelita, 2021, pp. 133-148; Frangenheim, 2008, pp. 20-21; Frias, 2020, p. 1; Kagan et al., 2016, pp. 153-160; Matawal & Abimaje, 2022, pp. 96-105; Difuza & Malika, 2024, pp. 151-154) โดยเฉพาะแนวคิดของ Kagan et al. (2016, pp. 153-160) ที่อธิบายหลักการ PIES ได้แก่ การฟังพาอาศัยกันเชิงบวก ความรับผิดชอบรายบุคคล การมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม และการมีปฏิสัมพันธ์พร้อมกัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารอย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ ผลการวิจัยเชิงประจักษ์ยังสนับสนุนประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิค Round Robin อย่างชัดเจน โดยพบว่าสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการพูด ส่งเสริมเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ และสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในการศึกษาทักษะการพูดภาษาไทย (Angkuldee et al., 2020, pp. 220-233) และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Sripradith, 2019, pp. 153-160) ขณะเดียวกัน งานวิจัยเกี่ยวกับการฝึกพูดฉับพลันในบริบทต่างประเทศยังชี้ให้เห็นว่าการฝึกพูดอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลายสามารถช่วยเพิ่มความมั่นใจ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการบูรณาการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเข้ากับการฝึกพูดฉับพลันมีศักยภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนในมิติที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ งานวิจัยของ Sommit (2021, pp. 119-128) ศึกษาการใช้กระบวนการสร้างจินตภาพในการพูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดฉับพลันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านการพูดในบริบทของภาษาไทยพบว่าผลการเปรียบเทียบลักษณะพูดฉับพลันของนักเรียนที่มีความพิเศษด้านการพูดหลังใช้กระบวนการสร้างจินตภาพในการพูดสูงกว่าก่อนใช้ รวมถึงนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างจินตภาพในการพูดโดยรวมอยู่ในระดับมาก ฉะนั้น การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคนิคดังกล่าวจึงเป็นแนวทางเชิงนวัตกรรมที่สอดคล้องกับงานวิจัยเดิม พร้อมตรวจสอบผลของเทคนิค Round Robin ต่อการเสริมสร้างความมั่นใจ ความคล่องแคล่ว และประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้เรียนในบริบทการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา จากฐานองค์ความรู้ดังกล่าว งานวิจัยครั้งนี้จึงได้นำแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Kagan et al. (2016, pp. 153-160) มาบูรณาการกับเทคนิค Round Robin เพื่อออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการพูดฉับพลันอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดตามโครงสร้าง 3 ส่วน ได้แก่ บทนำ เนื้อหา และบทสรุป ภายใต้บริบทของการทำงานกลุ่มย่อยที่เอื้อต่อการลดความวิตกกังวลและส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสาร นอกจากนี้ เครื่องมือประเมินทักษะการพูดฉับพลันยังพัฒนาขึ้นโดยอิงกรอบการประเมินทักษะการพูดของ Brown (2004, pp. 140-184) และกรอบความสามารถในการสื่อสารของ Canale and Swain (1980, pp. 1-47) ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบด้านความคล่องแคล่ว ความถูกต้องทางภาษา การจัดลำดับความคิด และความมั่นใจในการนำเสนอ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

3. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 3 ห้องเรียน ประกอบด้วย นักเรียนวิชาเอกภาษาจีน จำนวน 37 คน นักเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี จำนวน 33 คน และนักเรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น จำนวน 40 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 110 คน โดยเหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเป้าหมายนี้เนื่องจากช่วงวัยดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญในการปูพื้นฐานทักษะการสื่อสารซึ่งนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ยังคงเผชิญปัญหาและมีข้อจำกัดด้านความมั่นใจ ความคล่องแคล่ว และการจัดลำดับความคิดในการสื่อสาร ประกอบกับธรรมชาติของรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และตอบสนองอย่างรวดเร็วในสถานการณ์จริง จึงเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตั้งแต่ต้นทางเพื่อสร้างเสริมความมั่นใจและพัฒนาทักษะการพูดฉบับพลันให้สอดคล้องกับพัฒนาการตามช่วงวัยของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Round Robin

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดฉบับพลันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยครอบคลุมขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมวิจัยตั้งแต่การวางแผน การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ดังรูปที่ 1 ดังนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การพูดฉบับพลันโดยใช้เทคนิค Round Robin ใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ ซึ่งประกอบด้วยแผนรายคาบจำนวน 5 แผน โดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Round Robin ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย จำนวน 1 ท่านและด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ 1.00

2 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดฉบับพลัน (Rubric Score) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์แนวคิดการประเมินทักษะการพูดจาก Brown (2004, pp. 140-184) และกรอบ Communicative competence ของ Canale and Swain (1980, pp. 1-47) ครอบคลุมองค์ประกอบด้านความถูกต้องด้านภาษา ความคล่องแคล่ว ความชัดเจนด้านการสื่อความหมาย การจัดลำดับความคิด และความมั่นใจในการนำเสนอ จากนั้นนำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นบุคคลคนละชุดกับผู้ทรงคุณวุฒิข้างต้นเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ 1.00

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Round Robin เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การแปลผลความพึงพอใจ ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วย คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ไม่แน่ใจ คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วย และคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วยเลย ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดเรื่องความพึงพอใจด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความเหมาะสมของกิจกรรม การมีส่วนร่วม ความชัดเจนของการสื่อสาร การนำไปใช้ประโยชน์ และระยะเวลาการจัดกิจกรรม จากนั้นนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ 1.0

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Round Robin และเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดฉบับพลันให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน รวม 10 คาบเรียน (5 สัปดาห์) โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. ในระหว่างการทำนกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการสังเกตและประเมินทักษะการพูดฉบับพลันของนักเรียนรายบุคคลโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubric ที่พัฒนาขึ้น

4. เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกหน่วย ผู้วิจัยดำเนินการประเมินทักษะการพูดฉบับพลันของนักเรียนจำนวน 1 ครั้งโดยใช้วิธีให้นักเรียนจับคู่เพื่อสอบพูดฉบับพลันหน้าชั้นเรียน โดยจับสลากหัวข้อ ให้เวลาเตรียมตัวก่อนพูด 5 นาที และกำหนดเวลาในการพูด 2 นาที ประเมินโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกส่วนครอบคลุมองค์ประกอบการพูด คะแนนเต็ม 20 คะแนน 5. หลังจากเสร็จสิ้นการประเมินทักษะ ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Round Robin

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความถี่ (Frequency) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4. ผลการวิจัย

4.1. ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Round Robin สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การพูดฉบับพลันโดยใช้เทคนิค Round Robin ใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ ซึ่งประกอบด้วยแผนรายคาบจำนวน 5 แผน ได้แก่ แผนที่ 1 “ก้าวแรกสู่การเป็นนักพูดฉบับพลัน” มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 เนื้อหาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ และหลักการพื้นฐานของการพูดฉบับพลัน รวมถึงการจัดลำดับความคิดก่อนพูด เทคนิคการใช้โครงสร้าง 3 ส่วนได้แก่ บทนำ เนื้อหา บทสรุป โดยบูรณาการเทคนิค Round Robin ในขั้นสอน เพื่อให้นักเรียนผลัดกันระดมความคิดและแสดงมุมมองเบื้องต้น แผนที่ 2 “โครงเรื่องดีมีชัยไปกว่าครึ่ง” มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 เนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการพูดเกริ่นนำให้ดึงดูดความสนใจผู้ฟังได้เทคนิคการพัฒนาประเด็นและการเชื่อมโยงเนื้อหาและเทคนิคการสรุปเนื้อหาอย่างกระชับและน่าจดจำ โดยบูรณาการเทคนิค Round Robin ในขั้นฝึกปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนผลัดกันแต่งประโยคเกริ่นนำและบทสรุปตามลำดับ แผนที่ 3 “การเชื่อมโยงความคิด และการสื่อสารผ่านน้ำเสียง” มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 เนื้อหาเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านน้ำเสียงและอวัจนภาษา การคิดเชื่อมโยงเนื้อหาโดยใช้ตัวอย่าง เหตุผล หรือประสบการณ์ส่วนตัวให้สอดคล้องกับเรื่องราวก่อนหน้า โดยบูรณาการเทคนิค Round Robin ในขั้นกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการฝึกใช้น้ำเสียง แผนที่ 4 “รวมพลังคิดพิชิตการพูดฉบับพลัน” มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 เนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการคิดเชื่อมโยงเนื้อหาโดยใช้ตัวอย่าง เหตุผล หรือประสบการณ์ส่วนตัวให้สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด เทคนิคการระดมความคิด เช่น Brainstorming, Mind mapping และเทคนิคการคิดสร้างสรรค์เนื้อหาให้แตกต่างและน่าสนใจ โดยบูรณาการเทคนิค Round Robin เข้ากับขั้นการระดมความคิด เพื่อสร้างสรรค์เนื้อหาร่วมกันโดยไม่ขัดแย้งหะกัน และแผนที่ 5 “ปฏิบัติการสู่การเป็นนักพูดฉบับพลัน” มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 เนื้อหาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติการพูดฉบับพลันในหัวข้อที่กำหนด โดยบูรณาการเทคนิค Round Robin ในขั้นนำเสนอและประเมินผล เพื่อให้นักเรียนผลัดกันพูดฉบับพลันตามเวลาที่กำหนดอย่างเป็นระบบ

4.2 ผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Round Robin ต่อทักษะการพูดฉบับล้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 1 ผลการประเมินและตัดสินระดับคุณภาพของทักษะการพูดฉบับล้น

ระดับคุณภาพ	ช่วงคะแนน	จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละ
ดีเยี่ยม	17-20	4	3.64
ดี	13-16	46	41.82
พอใช้	9-12	52	47.27
ควรปรับปรุง	6-8	8	7.27

จากตารางที่ 1 พบว่า จากนักเรียนทั้งสิ้น 110 คน นักเรียนในสัดส่วนที่มากที่สุดจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 มีระดับคุณภาพทักษะการพูดฉบับล้นอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนระดับดีมีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 41.82 ตามด้วยระดับควรปรับปรุง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.27 และมีนักเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.64

ตารางที่ 2 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Round Robin

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	SD	การแปลผล
1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดฉบับล้นได้จริง	4.35	87.09	0.65	เห็นด้วย
2. นักเรียนรู้สึกสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.05	80.91	1.06	เห็นด้วย
3. หัวข้อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.41	88.18	0.70	เห็นด้วย
4. นักเรียนได้รับคำแนะนำที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดฉบับล้นได้	4.41	88.18	0.59	เห็นด้วย
5. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมและเพียงพอสำหรับการฝึกฝนทักษะการพูดฉบับล้น	4.19	83.82	0.70	เห็นด้วย
รวม	4.28	85.64	0.74	เห็นด้วย

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Round Robin โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.28 ร้อยละ 85.64 และ SD 0.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ หัวข้อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย 4.41 ร้อยละ 88.18 และ SD 0.70 และประเด็นนักเรียนได้รับคำแนะนำที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดฉบับล้น มีค่าเฉลี่ย 4.41 ร้อยละ 88.18 และ SD 0.59 เช่นเดียวกัน รองลงมา คือ ประเด็นที่กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดฉบับล้นได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.35 ร้อยละ 87.09 และ SD 0.65 ตามด้วยประเด็นเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมและเพียงพอสำหรับการฝึกฝนทักษะการพูดฉบับล้น มีค่าเฉลี่ย 4.19 ร้อยละ 83.82 และ SD 0.70 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ นักเรียนรู้สึกสนุกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.05 ร้อยละ 80.91 และ SD 1.06

5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเชิงกึ่งทดลองนี้มุ่งพัฒนาทักษะการพูดฉบับล้นของนักเรียน ม.4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 110 คนในรายวิชา “ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร” ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Round Robin ดำเนินการ 5 สัปดาห์ (10 คาบ) ด้วยแผนการสอน 5 แผน เครื่องมือประกอบด้วย เกณฑ์ประเมินการพูดฉบับล้น (Rubric) และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลพบว่า คุณภาพทักษะการพูดของนักเรียนในสัดส่วนที่มากที่สุดอยู่ระดับ “พอใช้” 47.27% ระดับ “ดี” 41.82% “ระดับควรปรับปรุง” 7.27% และ ระดับ “ดีเยี่ยม” 3.64% สะท้อนว่านักเรียนมีพื้นฐานการสื่อสารแต่ยังต้องเสริมความชัดเจน การลำดับความคิด และหลักฐานสนับสนุนประเด็น ส่วนความพึงพอใจต่อกิจกรรมอยู่ในระดับ “เห็นด้วย” (เฉลี่ย 4.28; 85.64%) เด่นที่ความหลากหลายของหัวข้อและคำแนะนำจากครู ข้อเสนอเชิงพัฒนาคือเพิ่มกิจกรรมเสริมแรงจูงใจภายในและการป้อนกลับเชิงโครงสร้างเพื่อยกระดับจาก “พอใช้” สู่ “ดี/ดีเยี่ยม” และขยายผลสู่บริบทภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาอย่างยั่งยืน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า นักเรียนในสัดส่วนที่มากที่สุดมีทักษะการพูดฉบับล้นอยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ หมายความว่า นักเรียนมีพื้นฐานในการสื่อสาร การตอบสนองต่อสถานการณ์ และสามารถพูดตามหัวข้อได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังขาดทักษะด้านความชัดเจน การลำดับความคิด และการสร้างประเด็นสนับสนุนอย่างเป็นระบบ จึงสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนยังต้องได้รับการฝึกฝนและพัฒนาเพิ่มเติม การที่สัดส่วนมากของนักเรียนคงอยู่ในระดับพอใช้และดี แสดงให้เห็นว่าแม้นักเรียนจำนวนมากสามารถพูดได้ดีพอสมควร แต่ยังคงมีความแตกต่างด้านความละเอียด ความต่อเนื่องของเนื้อหา และการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ [1]Angkuldee et al. (2020, pp. 220-233) ซึ่งระบุว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังประสบปัญหาความไม่มั่นใจ ความประหม่า และการจัดระเบียบเนื้อหาการพูด ก่อนที่จะได้รับการพัฒนาโดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้ทักษะการพูดหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ทั้งสองงานวิจัยชี้ไปในทิศทางเดียวกันว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการพูดจริงอย่างต่อเนื่อง มีปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และได้รับ Feedback กลับทันที จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการพูดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ขณะเดียวกัน ยังพบว่ามึนักเรียนบางส่วนที่อยู่ในระดับควรปรับปรุง ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการจัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมพัฒนาความมั่นใจ การเตรียมคิดอย่างเป็นระบบ และการจัดองค์ประกอบของการพูดให้สมบูรณ์มากขึ้น โดย Brown (2004, pp. 140-184) ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการพูดเป็นทักษะที่ต้องผ่านการปฏิบัติจริง (Performance-based) เพราะการพูดเป็นระบบทักษะที่ต้องอาศัยการจัดการหลายองค์ประกอบพร้อมกัน ทั้งเนื้อหา ภาษา การตีความ การคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และบุคลิกภาพในการนำเสนอ ในทางกลับกัน การที่มึนักเรียนบางคนสามารถแสดงศักยภาพในระดับดีเยี่ยมแม้จะมีจำนวนไม่มาก แสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักเรียนในการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ชัดเจน เชื่อมโยงประเด็นได้ดี และสามารถแสดงบุคลิกภาพทางการพูดได้อย่างมั่นใจซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความสามารถด้านการสื่อสารเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ แต่ต้องผ่านการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและมีโอกาสในการนำไปใช้จริง ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า โดยรวมนักเรียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Round Robin สะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมรูปแบบนี้สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียน และเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการพูดฉบับล้นได้จริง ประเด็นที่ได้รับคะแนนสูง ได้แก่ ความหลากหลายของหัวข้อการเรียนรู้ และการได้รับคำแนะนำที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูด สอดคล้องกับแนวคิดของ Brown (2004, pp. 140-184) ที่กล่าวว่าการสอนทักษะการพูดจำเป็นต้องมีประสบการณ์การใช้ภาษาจริง หัวข้อที่มีความหมายสัมพันธ์กับนักเรียน และการสะท้อนกลับอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจลึกและพัฒนาประสิทธิภาพในการสื่อสารของนักเรียน ผลที่ปรากฏสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Daojaeng and Chaiyakkarapong (2025, pp. 100-109) ที่พบว่า การให้นักเรียนได้รับคำแนะนำที่เป็นรูปธรรม มีความสุข สนุกสนาน มีโอกาสได้เลือกหัวข้อที่สนใจเองมีส่วนช่วยในการปรับปรุงการพูดแบบทันที (Impromptu) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ประเด็นเรื่องความสนุกและการมีส่วนร่วมมึอยู่ในระดับเห็นด้วยแต่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับประเด็นอื่น แสดงให้เห็นว่ายังอาจต้องมีการออกแบบกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) เพิ่มเติม สอดคล้องกับ Self-determination theory ของ Deci and Ryan (2000, pp. 227-268) ที่ชี้ว่าแรงจูงใจจากภายในส่งผลอย่างยิ่งต่อการมีส่วนร่วมและความต่อเนื่องของพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารที่ต้องอาศัยความมั่นใจและการกล้าแสดงออกข้อค้นพบใหม่ที่น่าสนใจจากการศึกษาครั้งนี้คือ พฤติกรรมความเกรงใจของนักเรียนไทย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับในกลุ่มย่อย โดยพบว่านักเรียนมักหลีกเลี่ยงการวิจารณ์ตรงไปตรงมาเพราะกลัวทำร้ายความรู้สึกเพื่อน และมักให้เพียงคำชมทั่วไป เช่น “พูดดีแล้ว” มากกว่าการชี้จุดที่ควรพัฒนา ซึ่งอาจแตกต่างจากบริบทของทฤษฎีตะวันตก ข้อค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นว่า การนำเทคนิค Round Robin มาใช้กับผู้เรียนไทยนั้น เพียงการจัดกลุ่มอาจไม่เพียงพอ แต่ครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้างโครงสร้างสนับสนุนที่ชัดเจนร่วมด้วย เช่น การกำหนดแนวทางการให้ข้อเสนอแนะ หรือการใช้เกณฑ์ประเมิน (Rubric score) ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

6. ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ได้อาศัยความรู้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Round Robin สามารถช่วยพัฒนาทักษะการจัดลำดับความคิด การเชื่อมโยงประเด็น และเพิ่มความมั่นใจในการพูดฉบับพลันของนักเรียนได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์จริงที่ต้องตอบสนองทันที องค์ความรู้ที่สำคัญ คือ การฝึกแบบเป็นขั้นตอนต่อเนื่องภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้ร่วมมือที่ปลอดภัย มีส่วนทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น และสะท้อนการเรียนรู้เชิงกระบวนการในการคิดก่อนสื่อสาร องค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาหรือกิจกรรมที่ต้องการพัฒนาทักษะการนำเสนอ การอภิปราย การโต้วาที รวมถึงการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning: PBL) และรายวิชาที่เน้นการใช้ภาษาเชิงวิเคราะห์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน นอกจากนี้ การศึกษาค้นคว้ามีข้อจำกัดของการวิจัยบางประการ ได้แก่ ข้อจำกัดด้านระยะเวลา เนื่องจากระยะเวลา 5 สัปดาห์ (10 คาบเรียน) ถือเป็นช่วงเวลาที่ค่อนข้างจำกัดสำหรับการพัฒนาทักษะการพูดซึ่งต้องอาศัยการสะสมประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรมีการขยายระยะเวลาในการศึกษาให้ยาวนานขึ้นเพื่อติดตามพัฒนาการด้านทักษะและความมั่นใจในการพูดฉบับพลันในระยะยาว 2) ควรมีการวิจัยเชิงลึกเพื่อพัฒนารูปแบบการให้ข้อมูลป้อนกลับที่เหมาะสมกับบริบทวัฒนธรรมไทยเพื่อแก้ปัญหาความเกรงใจในการวิจารณ์เพื่อน

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้มีใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เลขที่ KUREC-SSR68/118 เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2568

เอกสารอ้างอิง

- Angkuldee, S., Sirisawat, T., & Wisawathiranon, S. (2020). The effects of cooperative learning to develop Thai speaking skills of Grade 11 students. *Journal of Education, STOU*, 13(1), 220-233. (in Thai)
- Barkley, E., Cross, K. P., & Major, H. (2005). *Collaborative learning techniques*. Jossey-Bass.
- Barkley, E. F. (2012). *Student engagement techniques: A handbook for college faculty* (2nd ed.). Jossey-Bass.
- Brown, H. D. (2004). *Language assessment: Principles and classroom practices*. Pearson Education.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Cox, J. (2020). *How to Use the Round Robin Discussion Teaching Strategies*. https://www.unige.ch/innovationspedagogiques/application/file/1115/8877/8105/jorg_Balsiger_socDur_How_to_use_The_Round_Robin_Discussion_Teaching_Strategies.pdf.
- Daojaeng, S., & Chaiyakkarapong, N. (2025). Creative art activities using the Round Robin technique to enhance language abilities of early childhood learners. *Journal of Social Development Studies*, 8(11), 100-109. (in Thai)
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The “What” and “Why” of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11(4), 227-268.
- Delina, E., & Refelita, F. (2021). The Application of Round Robin Techniques Cooperative Learning Model to Improve the Students’ Learning Outcomes. *EduChemia (Jurnal Kimia dan Pendidikan)*, 6(2), 133-148.

- Desnita, M., Irwandi, Eliza, & Safitri, L. (2022). The effect of round robin technique toward students' speaking performance at MTS. Muhammadiyah Pulau Punjung. *Journal of Educational Management and Strategy*, 1(1), 72-83.
- Dilfuza, D., & Malika, M. (2024). Enhancing Students Speaking Skill through Round Robin Technique. *International Multi-Disciplinary Journal of Education*, 2(2), 151-154.
- Frangenheim, E. (2008). *Reflections on classroom thinking strategies: Practical strategies to encourage thinking in your classroom* (5th ed.). Paul Chapman Publishing.
- Frias, K. (2020). *Kagan 101: Round Robins*. <https://spotlightclassrooms.blogspot.com/2020/04/kagan-101.html>.
- Henderson, D. (1982). Impromptu Speaking as a Tool to Improve Non-Native Speaker's Fluency in English. *JALT Journal*, 4, 75-87.
- Hestiani. (2024). *Students' perception of impromptu speech in speaking class at state Islamic university of sultan syarif kasim riau* [Thesis]. State Islamic University of Sultan Syarif Kasim Riau. Indonesia.
- Hidayanti, N. N. A. T. (2023). Improving students' speaking skill through public speaking. *Proceeding of Seminar National Riset Linguistik Dan Pengajaran Bahasa*, 6(1), 101-108.
- Katchen, J. E. (1996). *From Contests to Cocktail Parties: Strategies for Impromptu Speaking*. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED421008.pdf>.
- Kagan, A., Kegan, M. & Kegan, L. (2016). *59 Kagan Structures Proven Engagement Strategies*. Kagan Publishing.
- Lumettu, A., & Runtuwene, T. L. (2018). Developing the students' english speaking ability through impromptu speaking method. *In Journal of Physics: Conference Series*, 953, 1-9.
- Matawal, D. B., & Abimaje, P. E. (2022). Effects of Round Robin Cooperative Learning Strategy on Senior School Two Students Interest and Achievement in Geometry in Jos North Lga, Plateau State. *Oguya International Journal of Contemporary Issues*, 2(1), 96-105.
- Mbeh, A. T. (2017). Impromptu speaking and authentic assessment in English language teaching/learning. *International Journal of New Technology and Research*, 3(3), 11-16.
- Mulyana, G. H. Y. (2007). *English for public speaking*. Kesaint Blan.
- National Institute of Educational Testing Service. (2023). Report on the Ordinary National Educational Test (O-NET) results, academic year 2023. NIETS. (in Thai).
- Rujirakul, W. (2011). *The art of speaking*. Odeanstore. (in Thai)
- Samanawattana, S. (2021). *Development of speaking ability of Grade 10 students through cooperative learning integrated with local information* [Master's thesis]. Silpakorn University. (in Thai)
- Sommit, P. (2021). Using imagery processes in speaking to develop impromptu speaking skills for gifted students in speaking. *Journal of Humanities and Social Sciences Mahasarakham University*, 40(6), 119-128. (in Thai)
- Sripradith, R. (2019). An investigation of the Round Robin Brainstorming in improving English speaking ability among Nakhonphanom University's second year students in Thailand. *Journal of Education and Learning*, 8(4), 153-160.
- Wirdayana. (2022). *The effectiveness of impromptu speaking method on students' speaking of introducing oneself and others* [Thesis]. Syarif Hidayatullah State Islamic University.

“ข้อคิดเห็น เนื้อหา รวมทั้งการใช้ภาษาในบทความถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน”